

V současné době se problematika kognitivních funkcí u depresivních pacientů dostává do popředí zájmu neuropsychologického výzkumu. Ukazuje se totiž, že porucha ovlivňuje praktický život pacientů. Dává se do souvislosti zejména se sociálním a pracovním selháváním. Bližší prozkoumání podstaty a specifického obrazu kognitivního poškození tak může přispět k hlubšímu pochopení depresivní poruchy a k vytvoření zacílených a efektivních programů její nápravy.

Přesto se v současné klinické praxi hodnotí kognitivní výkon u depresivní poruchy spíše výjimečně. Hodnocení kognitivních funkcí např. u schizofrenie je již běžnou součástí klinického vyšetření, zatímco u depresivní poruchy je ještě stále považováno za "nadstandardní". Je to poměrně překvapivé, zvláště když si uvědomíme, že například měření poruch paměti je svým způsobem objektivnější než posuzování jiných významných symptomů deprese jako je její závažnost či přítomnost poruch spánku. Kromě toho je kognitivní deficit pravděpodobně

7

klíčovým faktorem, podle kterého se odvíjí schopnost sociálního fungování nemocných a tím i doba návratu do zaměstnání.

Repetitivní transkraniální magnetická stimulace (rTMS) představuje novou možnost léčby depresivních poruch. Výhodou je zejména možnost působit pouze na danou oblast mozkové kůry. Na rozdíl od elektrokonvulzivní terapie jde o metodu neinvazivní, která se provádí při plném vědomí pacienta. Stále není bohužel přesně známo, jak efektivní a trvalý je účinek léčby pomocí rTMS a výsledky zkoumání vlivu této léčebné metody na kognici jsou poněkud rozporuplné. A právě k objasnění prokognitivního efektu rTMS u depresivních pacientů by měla přispět i tato rigorózní práce.